

Η θαλασσοκρατορία του Μίνωα συνδυάστηκε με θαλασσινή εκστρατεία στα βόρεια. Εποίκισε πολλά νησιά κι έφτασε ως την επικράτεια του Αιγέα, στην Αττική. Η δολοφονία του γιου του, Ανδρόγεου, του έδωσε την ευκαιρία να κυριεύσει τα Μέγαρα και να επιβάλει στους Αθηναίους τον φόρο της τακτικής αποστολής στην Κρήτη επτά νέων κι επτά νεανίδων, τροφή του Μινώταυρου. Επιστρέφοντας από την Αττική, ο Μίνωας στάθηκε στην Τζια.

Ζούσαν εκεί οι Τελχίνες, εννιά, μετανάστες από την Κρήτη, γιοι της θάλασσας κατά τον Διόδωρο τον Σικελιώτη). Οι Τελχίνες της Τζιας ήταν άγριοι, έκαναν μαγικά και χαλούσαν τις σοδειές. Κι είχαν φερθεί απαίσια στον Δία, όταν ο αρχηγός των θεών πέρασε από εκεί. Μόνο η όμορφη Δεξιθέα είχε φερθεί καλά στον θεό και μόνο αυτή σώθηκε, όταν φοβερή έπεσε στο νησί η τιμωρία: Ο Δίας τους εξαφάνισε κεραυνοβολώντας κατοίκους και βασιλιά. Τρεις μέρες μετά τον ξολοθρεμό ήταν που ο Μίνωας έπιασε εκεί λιμάνι. Βρήκε μοναδική κάτοικο την Δεξιθέα.

Αγαπήθηκαν. Ο Μίνωας την εγκατέστησε βασίλισσα του τόπου, της άφησε και τον μισό του στόλο και απήλθε. Εννιά μήνες αργότερα, γεννήθηκε ο Ευξάντιος ή Ευξάνθιος, μελλοντικός ιδρυτής της Κορυσσίας, της πρώτης πόλης που δημιουργήθηκε στην Τζια.

Ο Μίνωας επέστρεψε στην Κρήτη, ενώ την εποίκιση των νησιών ανέλαβε ο αδελφός του, Ραδάμανθους. Αυτός, αρχικά, δίκασε τις υποθέσεις στην Κνωσό. Έπειτα, η δικαιοδοσία του επεκτάθηκε σε όλη την επικράτεια. Νομοθετούσε κιώλας και βάσιζε την απονομή δικαιοσύνης σε τρεις αρχές:

1. Η άμυνα είναι νόμιμη ανεξάρτητα από το κακό που πιθανόν προκαλεί.
2. Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος. Και
3. Απαγόρευση όρκου για ασήμαντα θέματα.

Η φήμη του τον έκανε να θεωρείται ο πιο δίκαιος κριτής του καιρού του. Έφτασε να τον καλούν στα νησιά για να ορίσει τρόπο διοίκησης. Τον έβλεπαν ως προστάτη τους και με προθυμία τον δέχονταν κυβερνήτη τους. Έτσι, όλες οι Κυκλάδες αποικίστηκαν και νέες πόλεις ιδρύθηκαν είτε με την ένωση παλιών οικισμών είτε με τη δημιουργία καινούριων:

Ο Άνδρος ή Ανδρέας ήταν γιος του Ανία, αδελφού του Ξούθου και συζύγου της (κόρης του αυτόχθονα Ερεχθέα) Κρέουσας. Ο Άνδρος ή Ανδρέας που διδάχτηκε τη μαντική από τον πατέρα του, βρέθηκε στην Κρήτη και εξελίχθηκε σε μεγάλο στρατηγό του Ραδάμανθου.

Εκείνο τον καιρό, η Κρήτη ήταν πολυάνθρωπη και υπήρχε ανάγκη να φύγουν κάποιοι και να ιδρύσουν αποικίες. Ο Ραδάμανθς διάλεξε τον Άνδρο και τον έχρισε οικιστή του νησιού που πήρε το όνομά του: Άνδρος. Σύντομα, επανάσταση στο νησί ανάγκασε τον Άνδρο να φύγει. Πήρε τις πιστές σ' αυτόν οικογένειες και πήγε στην περιοχή της Ίδας (στη μικρασιατική Τροία), όπου έκτισε νέα πόλη, την Άντανδρο (σπουδαίο ναυπηγικό κέντρο και ναυτικό ορμητήριο).

(τελευταία επεξεργασία, 9 Φεβρουαρίου 2021)